

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๒๐ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๒๒ มูลค่าข่าว ๕๕๗,๙๖๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

รูดผ่านแท็บเล็ต...รอรวันเปิดผล OTPC ประชาชนนิยมนี้เพื่อใคร?

ในที่สุดก็ถึงจุดจบของโครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย หรือโครงการ 1 คอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) ต่อ 1 นักเรียน เมื่อที่ประชุมร่วมระหว่าง พล.ร.อ.ณรงค์ พิพัฒนาศัย ผู้บัญชาการทหารเรือ ในฐานะรองหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และหัวหน้าฝ่ายสังคมจิตวิทยา กับคณะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) พร้อมใจกันล้มโครงการแจกแท็บเล็ตนักเรียนรายคน ทั้งในส่วนของปีงบประมาณ 2556 ที่การจัดซื้อยังค้างอยู่ในโซน 4 ของนักเรียนชั้น ม.1 (ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) และการจัดซื้อจัดจ้างในปีงบประมาณ 2557 ซึ่งใช้เงินฯ รวมทั้งสิ้นเกือบ 7,000 ล้านบาท หลังนำผลวิจัยและผลการติดตามการใช้แท็บเล็ตมาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยให้เหตุผลว่าไม่คุ้มค่า และไม่เหมาะสม

โครงการ 1 คอมพิวเตอร์พกพา ต่อ 1 นักเรียน เป็นหนึ่งในโครงการประชานิยมที่สร้างความฮือฮาในศุภรัฐบาลพรรคเพื่อไทย ภายใต้การนำของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้หาเสียงไว้ว่าจะแจกแท็บเล็ตแก่นักเรียน นี่จึงเป็นที่มาของการนำมากำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนด้านการศึกษา เพื่อสร้างโอกาสและความเท่าเทียมกันทางการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนชั้น ป.1 ในโรงเรียนทุกสังกัดรวมกว่า 8 แสนคน ให้สามารถเข้าถึงความรู้ และข้อมูลข่าวสารตามความสนใจได้ รวมทั้งยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเป็น และสนุกกับการเรียนรู้แบบไม่จำกัดเวลา และสถานที่

เส้นทางการดำเนินโครงการสาขานี้ เริ่มต้นจากการแจกแท็บเล็ตให้แก่เด็กนักเรียนชั้น ป.1 ทุกคนในโรงเรียนทุกสังกัด ตามมติดคณะรัฐมนตรี

(กรม.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 รวม 8.6 แสนเครื่อง ในวงเงิน 2,178 ล้านบาท ซึ่งราคาเครื่องอยู่ที่ประมาณเครื่องละ 2,000 กว่าบาท โดยปีแรกกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) เป็นผู้ดำเนินการจัดหาแท็บเล็ตให้แก่ทุกหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณจัดซื้อแท็บเล็ต ท่ามกลางกระแสวิพากษ์วิจารณ์และคำถามจากสังคมมากมายว่า จำเป็นหรือไม่ที่ต้องแจกแท็บเล็ตให้นักเรียน ป.1 ซึ่งยังเป็นคำถามที่ไร้คำตอบ และยังเดินหน้าโครงการต่อไปในปีงบประมาณ 2556 เป็นปีที่ 2

โครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย

การดำเนินการของปี 2556 ได้เปลี่ยนแปลงการจัดซื้อแท็บเล็ตให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (อีอีซอซัน) พ.ศ. 2549 โดยให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าของงบฯ มอบอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อเป็น 4 โซน ได้แก่ โซน 1 นักเรียน ป.1 (ภาคกลางและใต้) โซน 2 นักเรียน ป.1 (ภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ) โซน 3 นักเรียน ม.1 (ภาคกลางและใต้) และโซน 4 นักเรียน ม.1 (ภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ) โดยการทำสัญญาให้ผู้ขายทำสัญญาโดยตรงกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของงบฯ ซึ่งปีนี้มีจัดซื้อแท็บเล็ต จำนวน 1.63 ล้านเครื่อง ในวงเงิน 4,811 ล้านบาท เพื่อแจกให้นักเรียนชั้น ป.1 และ ม.1 ทุกคนทั่วประเทศ

โครงการแจกแท็บเล็ตนักเรียนปีที่ 2 ดูเหมือนจะราบรื่น เพราะได้บริษัทที่ชนะการประกวดราคาครบ 4 โชน และเซ็นสัญญาการจัดซื้อจัดจ้างเรียบร้อย แต่ปรากฏว่าเมื่อถึงขั้นตอนการจัดส่งแท็บเล็ต กลับพบว่า โชน 1 และ 2 บริษัทไม่จัดส่งแท็บเล็ตตามเวลาที่กำหนดจึงยกเลิกสัญญา และจัดประกวดราคาจนได้บริษัทใหม่ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดส่งแท็บเล็ต ส่วนโชน 3 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เห็นว่าอาจมีการฮั้วประมูลเกิดขึ้น จนเกิดการฟ้องร้อง แต่ในที่สุดบริษัทที่ชนะการประกวดราคาก็เป็นผู้ชนะคดี และเดินทางจัดส่งต่อไป โดยขณะนี้โชน 3 จัดส่งแท็บเล็ตถึงมือเด็กครบทุกคนแล้ว ส่วนโชน 4 บริษัทไม่จัดส่งของตามกำหนดเช่นกัน ทำให้ต้องประกวดราคาใหม่ แต่กระบวนการยังไม่ทันเริ่มต้น ก็ต้องมาถูกยุติโครงการลงกลางคัน พร้อมกับการจัดซื้อของปีงบประมาณ 2557 ส่งผลให้งบประมาณ 2558 มีเพียงโชน 4 เท่านั้นที่ไม่ได้รับแท็บเล็ต

จะเห็นได้ว่าตลอดเส้นทางดำเนินการดำเนินโครงการแจกแท็บเล็ตให้นักเรียนนั้น ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ ซึ่งในระหว่างทางมีอุปสรรคขวากหนามเกิดขึ้นให้ตามแก้ปัญหามากมาย ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดซื้อแท็บเล็ต การส่งมอบเครื่องที่มีความล่าช้า การใช้งานของเครื่องที่มีคุณภาพเป็นไปตามราคาที่ค่อนข้างต่ำ แต่สิ่งตกย้ำที่ทำให้โครงการนี้เดินมาถึงทางตันก็คือผลการวิจัยทั้งในส่วนของสำนักงานผู้ตรวจราชการ ศธ. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) และหน่วยงานอื่นๆ ที่เห็นไปในทางเดียวกันว่ายังมีจุดบอด อาทิ แท็บเล็ตมีขนาดหน้าจอที่เล็ก ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านสายตา คุณภาพของเครื่องที่มีราคาสูง ทำให้แท็บเล็ตมีสเปกต่ำ อายุการใช้งานสั้น แบตเตอรี่มีปัญหา ชาร์จไฟไม่เข้า เก็บไฟได้ไม่นาน ทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนหยุดชะงัก อีกทั้งบางพื้นที่ไฟฟ้ายังไม่ถึงโรงเรียน

—ทำให้ต้องใช้โซลาร์เซลล์ส่งผล

ให้แท็บเล็ตติด ๆ ดับ ๆ ขณะเดียวกันการแจกแท็บเล็ตก็แจกเฉพาะเด็กชั้น ป.1 และ ม.1 เท่านั้น เด็กชั้นอื่น ๆ ไม่ได้ใช้ด้วย สิ่งเหล่านี้จึงเป็นคำถามที่ได้อีกว่าเม็ดเงินมหาศาลที่ทุ่มลงไปเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

หลังจากนี้คงต้องติดตามดูว่าการเสนอขอเปลี่ยนแปลงฯ และรูปแบบโครงการใหม่แทนโครงการเดิม ซึ่งแ่ว่าว่าจะเป็นลักษณะของห้องเรียนที่จะให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือ “สมาร์ตคลาสรูม” โดยเชื่อว่าจะเป็นการใช้งานที่เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน และคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง แต่เหนืออื่นใดสิ่งที่น่าจับตามองเป็นที่สุดเห็นจะเป็นการที่คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ (กตร.) ที่ได้ส่งคณะกรรมการลงพื้นที่ชุดนี้ตรวจสอบการดำเนินโครงการประชานิยม 8 โครงการ ซึ่งโครงการซื้อแท็บเล็ตแจกนักเรียน ก็เป็น 1 ใน 8 โครงการที่รอวันพิสูจน์ว่า โครงการนี้ทำเพื่อเด็กหรือทำเพื่อใคร.

มนตรีรัตน์ ศิริปัทมพงษ์